

चित्रेणयेत् । पूजयेदारकायेषु स्त्रियं द्वादशधा पुनः ।
कलाघोडशंसुक्तं सोमन्त्रं विचिन्तयेत् । सबलं त्रितयं
नाभौ चिन्तयेद्देशिकोत्तमः । पञ्चद्व द्वादशदलं पञ्चमध्वे
विचिन्तयेत् । तन्मध्ये पौरुषे शक्तिं ध्यात्वाभ्यर्च्य च
देशिकः । प्रतिमायां हरिं न्यस्य तत्र तं पूजयेत् सुरम् ।
गन्धपुष्पादिभिः सस्यक् साङ्गं सावरणं क्रमात् । द्वा-
दशालरवीजैस्तु केशवादीन् समर्चयेत् । द्वादशारे मण्डले
तु लोकपालादिकं क्रमात् । प्रतिमामर्चयेत् पञ्चाङ्ग-
न्धपुष्पादिभिर्द्विजः । पौरुषेण तु सूक्तेन (१) श्रियाः
सूक्तेन (२) पिण्डिकां । जननादिक्रमात् पञ्चाङ्गनये-
द्वैष्णवानलम् । ऊत्वाग्निं वैष्णवैर्मन्त्रैः कुर्याच्छान्त्युदकं
बुधः । तत् सिद्धा प्रतिमामूर्तिं वङ्गिप्रणयनं चरेत् ।
दक्षिणेऽग्निं दूतमिति (३) कुण्डेऽग्निं प्रणयेद्बुधः ।
अग्निनाग्निश्च (४) पूर्वं च कुण्डेऽग्निं प्रणयेद्बुधः ।
उत्तरे प्रणयेदग्निमग्निं दूतं हवीमभिः (५) । अग्निप्रणयने
मन्त्रस्त्वग्नौ (६) द्युभिरुच्यते । पलाशसमिधानान्तु अष्टो-
त्तरसहस्रकम् । कुण्डे कुण्डे होमयेच्च व्रीहीन् वेदादि
कैस्तथा । साय्यास्तिलान् व्याहृतिभिर्मूलमन्त्रेण वै हतम् ।
कुर्यात्ततः शान्तिहोमं सधुरत्नितयेन च । द्वादशार्थैः सृष्टे
पादौ नाभिः हनुमस्तकं ततः । हतं दधि पयो ऊत्वा
सृष्टेन्मूर्धन्यथो ततः । सृष्ट्वा शिरोनाभिपादांश्चतस्रः
स्यापयेद्भद्रोः । गङ्गा च यक्षना गोदा क्रमाच्चान्ना सर-
स्वती । दहेत्तु विष्णु गायत्र्या (७) गायत्र्या अपयेच्च-
रुम् । होमयेच्च बलिं दद्यात्तदन्ते भोजयेद्द्विजान् ।
सानाधिपानां तदर्थं हेम गां गुरवे ददेत् । दिक्-
पतिभ्यो बलिं दत्वा रात्रौ कुर्याच्च जागरम् । ब्रह्मगी-
तादिशब्देन सर्वभागधिवसनात् ५६ अ० ।

५६ अ० प्रतीकस्मृतिमन्त्राः यथा [१-१६]

- (१) “पौरुषसूक्तं सहस्रशीर्षेणादि घोडशास्त्रं” यजु० ११ ।
- (२) श्रीसूक्तं हिरण्यवर्णाभिरादि ऋग्वेदपरिशिष्टोक्तं
पञ्चदशर्षं तुलादानं १६५ पक्षे दशप्रम् ।
- (३) “अग्निं दूतं पुरोदधे हव्यवाहसुपत्रुवे । देवा आसा-
दयादिह” यजु० २२ । १७
- (४) “अग्निनाग्निः समिध्यते कविर्द्वैपतिर्युवा । हव्य-
याह जुह्वास्यः” सामसं ४ । १ । ११ ।
- (५) “अग्निमग्निं हवीमभिः सदा हवन्त विश्वपतिम् ।
हव्यवाह पुरुप्रियम्” ऋ० १ । १ । २२
- (६) त्वमग्ने द्युभिस्त्वमायुष्यविस्त्वमङ्गस्त्वमश्मनस्तरि ।

त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधिभ्यस्त्वं नृणां नृमते ! जायसे शुचिः
यजु० १ । १ । २७

(७) तद्विष्णोः परमं पदमित्यादि प्राग्वत् वैष्णवी गायत्री ।)

“पिण्डिकास्यापनार्थन्तु गभीरारं” तु सप्रधा । विभ-
जेद्ब्रह्मभागे तु प्रतिमां स्यापयेद्बुधः । देवमातु-
षपैशाचभागेषु न कदाचन । ब्रह्मभागं परित्यज्य
किञ्चिदाश्रित्य चान्तरम् । देवमातुषभागाभ्यां स्याप्या
यत्नात्तु पिण्डिकां । नपुंसकशिलायान्तु रत्नन्यासं
समाचरेत् । नारसिंहेन ऊत्वाथ कुर्यात् न्यासं च
तेन वै । व्रीहीन् रत्नविधातुं च लोहादींश्चन्दना-
दिकान् । पूर्वादिनवर्गेषु न्यसेन्मध्ये यथावृत्ति ।
अथ चेन्द्रादिमन्त्रैश्च गर्भो गुग्गुलुनाष्टतः । रत्न-
न्यासविधिं कृत्वा प्रतिमामालभेद्गुरुः । सशलाकै-
र्दर्भपुञ्जैः सहदेवैः समन्तैः । सवाह्यान्तु च संस्कृत्य प-
ञ्चगव्येन शोधयेत् । प्रोक्षयेद्गर्भतोयेन नदीतीर्थोदकेन
च । होमार्थं स्थण्डिलं कुर्यात् सिकताभिः समन्ततः ।
सार्जं हस्तप्रमाणं तु चतुरस्रं सुशोभनम् । अष्टदिक्षु
यथान्यासं कलसानपि विन्यसेत् । पूर्वाद्विष्टवर्ग्येन अग्नि-
मानीय संस्कृतम् । त्वमग्ने ! द्युभिरिति च (१) गायत्र्या
समिधो ऊनेत् । अष्टार्थेनाष्टशतकं साय्यं पूर्णं प्रदा-
पयेत् । शान्त्युदकमाश्रपत्रैः मूलेन शतमन्त्रितम् ।
सिद्धेद्देवस्य तन्मूर्तिं श्रीश्च ते (२) हानया ऋचा ।
ब्रह्मयानेन चोद्भूत्य उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते (३) । तद्वि-
ष्णोरिति (४) मन्त्रेण प्रासादाभिमुखं नयेत् । शिवि-
कायां हरिं स्थाप्य भ्रामयीत पुरादिकम् । गीतवेदा-
दिशब्दैश्च प्रासादद्वारि धारयेत् । स्त्रीभिर्विप्रेर्मङ्गलाष्ट-
ष्टैः संस्त्रापयेद्भरिम् । ततो गन्वादिनाभ्यर्च्य मूलम-
न्त्रेण देशिकः । अतो देवते (५) वस्त्राद्यमष्टाङ्गार्घ्यं
निवेद्य च । स्थिरं लभने पिण्डिकायां देवस्य त्वेति (६)
धारयेत् । ओं त्रैलोक्यविक्रान्ताय नमस्तु ऽस्तु त्रिवि-
क्रम ! संस्थाप्य पिण्डिकायान्तु स्थिरं कुर्याद्विच-
क्षणः । प्रुवा द्यौरिति (७) मन्त्रेण विश्वतश्चक्षुरि-
त्यपि (८) । पञ्चगव्येन संस्त्राप्याच्छाल्य गन्वोदकेन च ।
पूजयेत् सकललोकस्य साङ्गं सावरणं हरिम् । ध्यायेत्
स्वं तस्य मूर्तिन्तु पृथिवीं तस्य पीठिकाम् । कल्प-
येद्विग्रहं तस्य तैजसैः परमायुभिः । जीवसावाहयि-
ष्यामि पञ्चविंशतितत्त्वगम् । चैतन्यं परमानन्दं जायतु-
स्त्वप्रविवर्जितम् । देहेन्द्रियमनोबुद्धिप्राणाहङ्कारवर्जः